

πάσχειν τὸ ποιεῖν κακῶς βλαβερώτερον. ἐπιρρητέον δὲ καὶ τῷ B
τοῦ Αἰσχύλου (fr. 352) □

‘θάρσει· πόνου γὰρ ἄκρον οὐκ ἔχει χρόνον’ □
ὅτι τοῦτ’ ἐστὶ τὸ παρ’ Ἐπικούρου θρυλούμενον αἰεὶ καὶ θαυ-
μαζόμενον, ὡς ‘οἱ μεγάλοι πόνοι συντόμως ἐξάγουσιν, οἱ δὲ ε
χρόνιοι μέγεθος οὐκ ἔχουσιν’. ὣν τὸ μὲν εἴρηκεν ὁ Αἰσχύλος
ἐναργῶς, τὸ δὲ τῷ εἰρημένῳ παρακείμενόν ἐστιν· εἰ γὰρ ὁ
μέγας καὶ σύντομος οὐ παραμένει πόνος, οὐκ ἔστι μέγας ὁ
παραμένων οὐδὲ δυσεγκαρτέρητος. τὰ δὲ τοῦ Θέσπιδος ταυτί
(Fr. Tr. p. 833) 10 □

‘ὄρας ὅτι Ζεὺς τῷδε προτεύει θεῶν,
οὐ ψεῦδος οὐδὲ κόμπον οὐ μῶρον γέλων
ἀσκῶν· τὸ δ’ ἠδὺ μούνος οὐκ ἐπίσταται’ C
τί διαφέρει τοῦ ‘πόρρω γὰρ ἠδονῆς καὶ λύπης ἴδρυνται τὸ
θεῖον’, ὡς Πλάτων ἔλεγε (Erist. 3, 315c). τὸ δέ 15 □

‘φάσω μέγιστον
κῦδος ἔχειν ἀρετάν·
πλοῦτος δὲ καὶ δειλοῖσιν ἀνθρώπων ὁμιλεῖ’
λεγόμενον ὑπὸ τοῦ Βακχυλίδου (I 159) καὶ πάλιν ὑπὸ τοῦ Εὐ-
ριπίδου παραπλησίως (fr. 959) 20

‘ἐγὼ δ’
οὐδὲν πρεσβύτερον νομί-
ζω τᾶς σωφροσύνας, ἐπεὶ
τοῖς ἀγαθοῖς αἰεὶ ξύνεστι’
καὶ τό (fr. 960) 25

‘τί μάταν πέπασθε, πλούτῳ δ’ ἀρετὰν κατεργά-
σεσθαι δοκεῖτε . . . ἐν ἐσθλοῖς δὲ καθήσεσθ’ ἄνολβοι’ □

